

Ang Pahayag ni Jesucristo - Bilang Lima

Isaias Apatnapu: Aliwin ninyo, aliwin ninyo

Jeff Pippenger

2023-10-25

Sa unang labimpitong talata ng Isaias kabanata apatnapu, ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay, ayon sa propesiya, nasa katapusan ng tatlo at kalahating araw, kung saan sila'y nakahandusay na patay sa mga lansangan, samantalang ang sanlibutan ay nagagalak. Nagkakasundo ang lahat ng mga propeta sa isa't isa, at ang mga pangyayaring propetiko na kanilang iniharap ay laging umaayon sa iba pang mga propeta, sapagkat ang Diyos ay hindi ang may-akda ng kalituhan.

At ang mga espiritu ng mga propeta ay napasasakop sa mga propeta. Sapagkat ang Diyos ay hindi Diyos ng kaguluhan, kundi ng kapayapaan, gaya sa lahat ng mga iglesya ng mga banal. 1 Corinto 14:32, 33.

Ang Mang-aaliw, na ipinangako ni Jesus na isusugo sa Kaniyang pag-alis, ay inilagay sa mismong unang mga salita ng mismong unang talata ng dalawampu't anim na kabanata na bumubuo sa pangwakas na salaysay na propetiko ni Isaias. "Aliwin ninyo, aliwin ninyo ang aking bayan," sabi ng inyong Diyos. Binibigyang-diin ng alituntunin ng unang pagbanggit na ang kasunod na dalawampu't anim na kabanata ay dapat unawain kaugnay ng sakdal at pangwakas na katuparan ng pagdating ng Mang-aaliw.

At ako'y dadalangin sa Ama, at bibigyan niya kayo ng isa pang Mang-aaliw, upang siya'y manatili sa inyo magpakailanman. . . . Ngunit ang Mang-aaliw, na siyang Espiritu Santo, na susuguin ng Ama sa aking pangalan, siya ang magtuturo sa inyo ng lahat ng bagay, at ipaalala sa inyo ang lahat ng aking sinabi sa inyo. Juan 14:16, 26.

Ang Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayang Milerita ay muling nagaganap sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

May isang sanlibutang nakalugmok sa kasamaan, sa panlilinlang at maling akala, sa mismong lilim ng kamatayan—natutulog, natutulog. Sino ang nagdaramdam ng paghihirap ng kaluluwa upang sila'y pukawin? Anong tinig ang makaaabot sa kanila? Ang aking isipan ay dinala sa hinaharap, kung kailan ibibigay ang hudyat. "Narito, ang kasintahang lalaki ay dumarating; magsilabas kayo upang salubungin siya." Ngunit ang ilan ay magpapaliban sa pagkuha ng langis upang punuan muli ang kanilang mga ilawan, at huli na nilang matutuklasan na ang pagkatao, na kinakatawan ng langis, ay hindi naisasalin. Review and Herald, Pebrero 11, 1896.

Itinatanong, "anong tinig ang" "makapagpukaw" sa mga "natutulog"? Ang "tinig" na nagpapukaw sa kanila sa Isaias kabanata apatnapu, ay ang "tinig" na "sumisigaw" sa "ilang."

Salitain ninyo sa puso ng Jerusalem, at manawagan sa kaniya, na ang kaniyang pakikibaka ay natapos, na ang kaniyang kasamaan ay napatawad: sapagkat siya'y tumanggap mula sa kamay ng Panginoon ng ibayo sa lahat ng kaniyang mga kasalanan. Ang "tinig" ng isang "sumisigaw"

sa ilang. . . Isaias 40:2, 3.

Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay gayundin ang mensahe ng Huling Ulan.

“Ipinapalagay ninyong napakalayo pa ang pagparito ng Panginoon. Nakita ko na ang huling ulan ay darating na [kasing bigla ng] sigaw sa hatinggabi, at sampung ulit na higit ang kapangyarihan.” Spalding at Magan, 5.

Isa sa maraming sagisag na matatagpuan sa Salita ng Diyos na kumakatawan sa mensahe ng huling ulan ay ang sagisag na nakikilala sa pamamagitan ng pagdodoble ng mga salita o parirala. Ang pagdodoble ng mga salita o parirala ay isang sagisag ng Sigaw sa Hatinggabi, o ng mensahe ng huling ulan sa mga huling araw. Itinatakda ng simbolismo ng pagdodoble ng “Aliwin ninyo” ang pambungad ng Isaias kabanata apatnapu sa panahon ng paghihintay, kung kailan ang mensaheng kinakatawan bilang ang Sigaw sa Hatinggabi ng talinhaga ng sampung dalaga ay dapat kilalanin at saka ipahayag. Sa panahong iyon, sinusugo ni Cristo ang Mang-aaliw upang pukawin ang mga natutulog na dalaga, na sa propesiya ay kinakatawan bilang natutulog, at sa ilang mga hula ay bilang natutulog sa tulog ng kamatayan. Ang unang talata ng Isaias apatnapu ay propetikong itinatakda na tatlo’t kalahating araw na simboliko “pagkaraan” ng kabiguan noong Hulyo 18, 2020, sapagkat noon isinusugo ang Mang-aaliw upang gisingin ang mga natutulog. Ang tatlo’t kalahating araw ay isang sagisag ng ilang, at doon nagsisimulang “sumigaw” ang “tinig.”

Apocalipsis 11, Ezekiel 37, Mateo 25, ang kasaysayan ng mga Millerita (kalakip ang gayunding mga palatandaan sa landas ng kasaysayan ng mga Millerita na nagaganap sa bawat kilusang reporma), ay magkakasamang tumutukoy sa isang 'tiyak na proseso' ng paggising sa mga natutulog na dalaga. Nagsisimula ang proseso sa pagkatulog ng mga dalaga sa pagkadismaya. Ang panahon ng pagluwat na nagsimula sa pagkadismaya ay sa dakong huli kinikilala bilang panahon ng pagluwat. Ang huling bahagi ng panahon ng pagluwat ay ang pagpapaunlad ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Kapag naitatag na ang mensahe, ito ay ipinapahayag hanggang sa marating nito ang kasukdulan, ang paghuhukom.

Ang mensaherong inilarawan bilang “tinig” sa Isaias ay nagtanong kung ano ang mensaheng dapat ipahayag. Sinabihan siya, sa simbolikong wika, na ipahayag ang mensahe ng Islam. Ang makahulag mensahe ng Islam ay hindi maihihiwalay sa nalalapit na batas ng Linggo, sapagkat ang Islam ay isang kapangyarihang-trumpeta, at ang pitong trumpeta ng Pahayag ay kumakatawan sa paghatol ng Diyos laban sa mga kapangyarihang nagpapasa ng mga batas ng Linggo. Ang mga kapangyarihang iyon ay ang paganong Roma noong 321, isang sagisag ng dragon; ang Roma Papal noong 538, isang sagisag ng hayop; at ang nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos, isang sagisag ng bulaang propeta.

Kalakip ng pagtukoy kung ano ang mensaheng dapat ipahayag ng “tinig” na sumisigaw sa ilang ay ang pangakong kailanman ay hindi nabibigo ang salita ng Diyos. Ang “pangako at katiyakan” na ang salita ng Diyos ay kailanman hindi nabibigo ay nasa gayunding makapropesiyang tagpo na sa Habakuk kabanata dalawa, talatang tatlo, ay ipinahayag bilang: “Sa wakas ay magsasalita ito at hindi magsisinungaling; bagaman mag-antala, hintayin mo ito; sapagkat tiyak na darating ito, hindi magluluwat.” Ang mensahe ng Islam ay kailanman hindi mabibigo; tiyak na darating ito. Ang

huling talata ng Isaias kabanata apatnapu ay nakatuon sa mga naghihintay sa pangitain sa Habakuk.

Ngunit silang naghihintay sa Panginoon ay magkakaroon ng panibagong lakas; sila'y iilanglang na may mga pakpak na gaya ng sa agila; sila'y tatakbo at hindi mapapagod; at sila'y lalakad at hindi manghihina. Isaias 40:31.

Ang “nakatagong kasaysayan” ng pitong kulog, na ngayo’y tinatangalan ng tatak, ay tumutukoy sa tatlong panandang-bato na nagsisimula at nagwawakas sa isang pagkadismaya. Sa kasaysayang sagisag na iyon, may tatlong panandang-bato na pinaghiwalay ng dalawang yugto ng panahon. Isang pagkadismaya ang nagpapasimula sa panahon ng paghihintay. Ang panahon ng paghihintay ay humahantong sa naitamang mensahe at prediksiyon ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay nagpapasimula ng isang yugto ng pagpapahayag ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na humahantong sa ikalawang pagkadismaya, na kinakatawan bilang paghuhukom. Ang tatlong hakbang na iyon, na pinaghiwalay ng dalawang yugto ng panahon, ay kumakatawan sa Alpha at Omega, gaya ng nalikha sa Hebreong salitang “katotohanan.”

Sa Ezekiel tatlumpu’t pito, kinakatawan din ni Ezekiel ang "tinig" sa Isaias apatnapu. Ang tinig sa Isaias apatnapu ay nagtatanong, "Ano ang aking ihihiyaw?" Ang "tinig" sa Ezekiel tatlumpu’t pito, talatang pito, kung gayo’y "nagpahayag ng propesiya gaya ng" "ipinag-utos" sa kanya.

Kaya ako’y nagpropesiya ayon sa ipinag-utos sa akin: at habang ako’y nagpopropesiya, nagkaroon ng isang ingay, at, narito, isang pagyanig, at ang mga buto ay nagdikit-dikit, buto sa kaniyang buto. At nang aking masdan, narito, ang mga litid at ang laman ay lumitaw sa ibabaw nila, at ang balat ay tumakip sa kanila sa ibabaw: ngunit walang hininga sa kanila. Ezekiel 37:7, 8.

Ang unang propesiya ni Ezekiel ay pinagsama-sama ang mga buto at laman, ngunit hindi pa sila buhay. Kaya’t si Ezekiel ay nanghula ayon sa iniutos sa kanya sa ikalawang pagkakataon. Ang ikalawang propesiya ay binuhay ang mga katawan. Ang dalawang propesiyang ito ay itinipo ng paglalalang kay Adan.

At hinubog ng Panginoong Diyos ang tao mula sa alabok ng lupa, at hiningahan niya ang kanyang mga butas ng ilong ng hininga ng buhay; at ang tao ay naging isang buhay na kaluluwa. Henesis 2:7.

Ang dalawang-yugtong proseso ng pagbibigay-buhay sa patay na tuyong mga buto ay unang binanggit sa paglalalang kay Adan, na sa gayo’y binibigyang-diin na ang propetikong Salita ng Diyos ay siya ring Kanyang kapangyarihang mapaglikha. Una, “hinubog” ng Diyos si Adan, at pinagsama-sama ng unang propesiya ni Ezekiel ang mga buto at ang mga katawan; saka ang Diyos ay “hiningahan ang kanyang mga butas ng ilong ng hininga ng buhay; at ang tao ay naging kaluluwang buhay.”

Ang ikalawang propesiya ni Ezekiel ay itinuon “sa hangin,” hindi sa mga buto, sapagkat siya’y inutusang “sabihin sa hangin,” “Manggaling ka mula sa apat na hangin, O hininga, at hipan mo ang mga pinatay na ito, upang sila’y mabuhay.” Ang ikalawang propesiya ni Ezekiel, na nagpapabuhay sa mga bangkay bilang isang makapangyarihang hukbo, ay hindi itinuon sa mga bangkay, kundi sa

hangin. Ito ay isang utos sa hangin na umihip sa mga katawan. Ang unang pagbanggit sa salitang “hininga” sa Salita ng Diyos ay sa paglalang kay Adan, at doon ito tinukoy bilang hininga ng buhay; at ang nagbibigay-buhay sa mga bangkay ay nagmumula sa apat na hangin.

Pinipigil ng mga anghel ang apat na hangin, na inilalarawan bilang isang nagngangalit na kabayo na nagnanais kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa dinaraan nito.

"Tayo ba'y matutulog sa mismong bingit ng daigdig na walang hanggan? Tayo ba'y magiging manhid at malamig at patay? O, nawa'y magkaroon sa ating mga iglesya ng Espiritu at hininga ng Diyos na ihininga sa Kaniyang bayan, upang sila'y makatindig sa kanilang mga paa at mabuhay." Manuscript Releases, tomo 20, 217.

Ang dalawang tanong dito ay: matutulog ba tayo, at patay ba tayo?... dalawang katawagan para sa iisang kalagayang propetiko. Ang mensahe ng apat na hangin na pinipigilan ng mga anghel ay ang mensaheng nagiging sanhi upang pumasok ang hininga ng Diyos sa mga patay at upang sila'y tumindig at mabuhay. Ang mensahe ng apat na hangin ay ang mensahe ng galit na kabayo ng Islam. Ang mensahe ng apat na hangin sa aklat ng Pahayag ay ang mensaheng pagseselyo. Ang mensaheng pagseselyo ng Pahayag kabanata pito, talata isa hanggang tatlo, ay ang mensaheng nagpapakilalang ang apat na hangin ay pinipigilan, hanggang sa maselyuhan ang mga lingkod ng Diyos.

At pagkatapos ng mga bagay na ito, nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil ang apat na hangin ng lupa, upang huwag umihip ang hangin sa lupa, ni sa dagat, ni sa alinmang punongkahoy. At nakita ko ang isa pang anghel na umaakyat mula sa silangan, na taglay ang tatak ng Diyos na buhay; at siya ay sumigaw nang malakas sa apat na anghel, na sa kanila ay ipinagkaloob na saktan ang lupa at ang dagat, na sinasabi, Huwag ninyong saktan ang lupa, ni ang dagat, ni ang mga punongkahoy, hanggang sa matatakan namin sa kanilang mga noo ang mga alipin ng aming Diyos. Pahayag 7:1-3.

Ang ikalawang propesiya ni Ezekiel ay iniukol sa hangin, at ang buhay na dinala ng hangin sa mga katawan ay nagmula sa mensahe ng apat na hangin. Sa mga talatang walo hanggang sampu ng Ezekiel tatlumpu't pito, ang salitang lumilitaw, maging bilang “hangin” o “hininga,” ay iisa at gayunding salitang Hebreo sa bawat pagkakataon. Hiningahan ng Diyos si Adan ng hininga ng buhay, at sa Ezekiel ang hininga ng buhay ay ang mensahe ng pagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo na nagmumula sa apat na hangin. Ang mensaheng iyon ang naghahatid ng malikhaing kapangyarihan ng Diyos sa mga katawan na pinagtipon sa lambak ng kamatayan sa pamamagitan ng unang mensahe. Ang mensahe ng apat na hangin ay ang mensahe ng Islam na nagdadala ng paghatol laban sa Estados Unidos dahil sa batas ng Linggo. Ito ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi.

Ang nakatagong kasaysayan ng pitong kulog ay nagsisimula sa isang pagkadismaya, na siyang nagpapasimula sa panahon ng paghihintay. Sa Pahayag 11, nang patayin ang dalawang propeta noong Hulyo 18, 2020, nagsimula ang panahon ng paghihintay. Si Ezekiel ay kabilang sa mga patay nang tanungin siya ng Panginoon kung maaaring mabuhay ang dalawang saksi na patay sa

lansangan.

Sumasa akin ang kamay ng Panginoon, at dinala niya ako sa pamamagitan ng Espiritu ng Panginoon, at inilagay niya ako sa kalagitnaan ng isang libis na puno ng mga buto. At pinaraan niya ako sa palibot nila; at, narito, napakaraming buto sa lantad na libis; at, narito, lubhang tuyo ang mga buto. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, mabubuhay kaya ang mga butong ito? At sumagot ako, O Panginoong Diyos, ikaw ang nakaaalam. Ezekiel 37:1-3.

Sa ika-pitong talata, nang ipinahayag ni Ezekiel ang una sa dalawang hula, ang mensahe ay payak lamang: “Kayong mga tuyong buto, pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon.” Si Juan, sa Apocalipsis, ay nagtatala: “Mapapalad ang mga nakikinig sa mga salita ng hula ng aklat na ito.” Inilalarawan ni Ezekiel ang mga tuyong butong patay, na mga mapapalad, bilang yaong mga nakikinig sa utos ni Ezekiel na pakinggan ang Salita ng Panginoon; at ang Kanyang Salita ay Katotohanan. Sa ikalawang kabanata ng Ezekiel, inilalarawan ang karanasan ng mga nakikinig sa Salita ng Diyos.

At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, tumindig ka sa iyong mga paa, at magsasalita ako sa iyo. At pumasok sa akin ang espiritu nang siya’y nagsalita sa akin, at itinindig ako sa aking mga paa, at narinig ko siya na nagsasalita sa akin. Ezekiel 2:1, 2.

Sa Apocalipsis kabanata labing-isa, nang marinig ng mga bangkay ang Salita ng Panginoon, pumasok sa kanila ang Tagapag-aliw at sila’y tumayo sa kanilang mga paa. Ang Tagapag-aliw ang siyang nagpatayo sa kanila sa kanilang mga paa.

At pagkaraan ng tatlong araw at kalahati, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila’y tumindig sa kanilang mga paa; at matinding takot ang sumapit sa mga nakakita sa kanila. Apocalipsis 11:11.

Ang pagtindig ng mga patay ang unang hakbang sa isang dalawang-hakbang na proseso na nag-aangat sa kanila mula sa kanilang mga libingan upang maging ang watawat na itinataas na paghuhukom ng batas ng Linggo. Kapag sila’y tumindig sa kabanata labing-isa, "matinding takot" ang sumasapit sa mga nakakakita sa kanila.

At siya’y paparoon sa kaniyang matibay na moog dahil sa takot, at ang kaniyang mga prinsipal ay matatakot sa watawat, wika ng Panginoon, na ang kaniyang apoy ay nasa Sion, at ang kaniyang pugon ay nasa Jerusalem. Isaias 31:9.

Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayan ng mga Milerita ay ang ikalawang bahagi ng ikalawang mensahe ng anghel. Ang ikalawang mensahe ng anghel ay nagbunga ng paghihiwalay ng mga Milerita mula sa mga iglesyang noon ay kinilala bilang mga anak na babae ng Babilonya, at ang mga tapat ay tinawag na lumabas upang pumarito at manindigan kasama ng mga Milerita. Isang “katawan” ng mga mananampalataya ang nahubog sa pamamagitan ng mensaheng iyon, at ang ikalawang hakbang ay ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na nakiisa at nagdagdag ng kapangyarihan sa ikalawang mensahe. Ang mga Milerita ay naging isang makapangyarihang hukbo na nagdala ng mensahe na parang dambuhalang daluyong sa buong lupain. Ang prosesong may dalawang hakbang na iyon ang dalawang tinig ng Apocalipsis labing-walo, at siya rin

mismong proseso ng muling pagkabuhay ng mga patay na tuyong buto sa aklat ni Ezekiel—yaong mga pinaslang sa lansangan ng Apocalipsis labing-isa.

"Isinugo ang mga anghel upang tulungan ang makapangyarihang anghel mula sa langit, at nakarinig ako ng mga tinig na waring umaalingawngaw sa lahat ng dako, Magsilabas kayo sa kaniya, bayan ko, upang hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang hindi ninyo tanggapin ang kaniyang mga salot; sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kasamaan. Ang mensaheng ito ay wari'y isang karagdagan sa ikatlong mensahe, at sumanib dito, gaya ng pagsanib ng sigaw sa hatinggabi sa mensahe ng ikalawang anghel noong 1844." *Spiritual Gifts*, tomo 1, 195, 196.

Ang unang palatandaan sa nakatagong kasaysayan ng pitong kulog ay ang pagkabigo na nagpapasimula sa panahon ng paghihintay. Ang panahon ng paghihintay ay isang yugto ng panahon na kinakatawan ng tatlo at kalahating araw, na sagisag ng ilang. Sa katapusan ng apatnapung taon ng paglalagalag sa ilang, pinamunuan ni Josue ang isang makapangyarihang hukbo papasok sa Lupang Pangako. Sa katapusan ng tatlo at kalahating araw, dinala si Ezekiel sa libis ng kamatayan, at sinabihan siyang utusan ang mga bangkay na “dinggin ang Salita ng Panginoon.” Si Ezekiel ay isang “tinig” na sumisigaw sa ilang. Ang utos na dinggin ang Salita ng Panginoon ang nagtitipon sa mga bahagi ng katawan, ngunit hindi pa sila buhay, hindi pa sila isang hukbo, hindi pa sila tinatakan. Ang “Salita ng Panginoon” na sinalita ni Ezekiel sa ikalawang kabanata ay tumutukoy na kapag dumating ang Mang-aaliw, ang bayan ng Diyos ay tumatindig, samantalang kasabay nilang dinirinig ang Salita ng Panginoon. Nangako si Cristo na ipapadala Niya ang Mang-aaliw, makalipas ang tatlo at kalahating araw matapos silang patayin sa lansangan.

Sa sandaling nakatayo na, ang mga katawan na “hindi pa buhay” ay pagkakalooban ng ikalawang propesiya. Ang “tinig ng sumisigaw sa ilang” sa Isaias ay nagtatanong kung ano ang propesiyang dapat niyang isigaw. Ang “mensaheng” ipinag-utos na ihayag kapwa kay Ezequiel at sa “tinig” sa Isaias kabanata apatnapu ay ang mensahe ng Islam. Kapag naipahayag na ang propesiyang iyon, si “Adan” ay nabubuhay bilang isang makapangyarihang hukbo. Pagkatapos, ipinahahayag ng dalawang buhay na saksi ang mensahe ng paghuhukom ng Islam laban sa Estados Unidos, dahil sa pagpapasa ng nalalapit na batas ng Linggo. Ang paghuhukom ng batas ng Linggo ay ang ikatlong panandang-daan ng nakatagong kasaysayan ng pitong kulog. Kapag ito ay natupad, ang hukbo ay itinataas bilang isang watawat sa langit, at kinakatawan sa Apocalipsis kabanata labing-apat.

Ako’y nagkaroon ng karanasan sa mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel. Ang mga anghel ay inilarawan na lumilipad sa kalagitnaan ng langit, na nagpapahayag sa sanlibutan ng mensahe ng babala, at may tuwirang kinalaman sa mga taong nabubuhay sa mga huling araw ng kasaysayan ng daigdig na ito. Walang sinuman ang nakaririnig sa tinig ng mga anghel na ito, sapagkat sila’y isang sagisag na kumakatawan sa bayan ng Diyos na gumagawa nang may pagkakatugma sa sansinukob ng langit. Ang mga lalaki at babae, na naliwanagan ng Espiritu ng Diyos at pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, ay nagpapahayag ng tatlong mensahe ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod. *Selected Messages*, aklat 2, 387.

Ang itinaas na watawat ay ang ikatlong anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng langit, na nagbababala sa sangkatauhan laban sa pagtanggap sa tatak ng halimaw. Ang makapangyarihang

hukbo ay patuloy na ipinapahayag ang mensaheng iyon sa sanlibutan, hanggang sa tumayo si Miguel at magwakas ang panahon ng palugit ng sangkatauhan.

Ipagpapatuloy namin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo.

At nang hatinggabi ay may sumigaw: Narito, dumarating ang kasintahang lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya. Mateo 25:6.